

РЕШЕНИЕ

№ 13795

гр. София, 10.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 53 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ**

при участието на секретаря **БИЛЯНА ЕМ. ПЕТРОВА**
като разгледа докладваното от **КОНСТАНТИН АЛ. КУНЧЕВ** Гражданско дело № 20221110142674 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 341 и сл. от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ и се намира в първа фаза – по допускане на делба.

Производството по делото е образувано по предявена искова молба от В. С. К., ЕГН ***** и С. С. К., ЕГН ***** срещу С. С. К., ЕГН *****.

Ищците В. С. К. и С. С. К. са предявили конститутивен иск за делба по чл.69 от Закона за наследството /ЗН/, като молят съда да постанови решение, с което да се допусне делба на съсобствения им с ответницата С. С. К., ЕГН ***** недвижим имот - дворно място, с идентификатор № 68134.1896.286 по КKKP на гр.София, с площ от 430 кв.м., съставляващо парцел XXVII-8, находящо се в гр. София, местността „Княжево-I“, ул. „Войводина могила“ №122, ведно с построената върху мястото едноетажна жилищна сграда със застроена площ 62 кв.м.

Ищците твърдят, че са съсобственици при квоти по 1/3 за всеки от съделителите с ответницата С. С. К. на процесния недвижим имот на основание наследяване от техния общ баща. Твърдят, че между страните не може да се постигне доброволна делба, затова предявяват иск за съдебна делба.

Ответницата С. С. К. е подала в срока по чл.131, ал.1 ГПК писмен отговор на исковата молба, с който претендира недопустимост на иска поради липса на надлежна индивидуализация на посочения недвижим имот, тъй като имало несъответствие на посочените площи и граници на имота в одобрения проект за ИПР със Заповедта на 29.12.2021 г. и в нотариалния акт, представен от ищците, от 1994 г. Твърди, че в имота не съществува посочената в исковата молба сграда, а в имота има две сгради, които по площ и местоположение не са идентични с посочената в исковата молба.

Ответницата оспорва и твърдението, че с ищците са единствени съсобственици на процесния имот. Твърди, че съсобственост върху имота съществува не само на основание наследственото правоприемство от общия им наследодател С. С. К., но и на основание прекратена съпругеска имуществена общност с развод от 19.04.1999 г. между наследодателя

С. С. К., ЕГН ***** и неговата съпруга и майка на ответницата - Л. С. К.. Претендира, че съсобствеността върху процесния имот е при следните квоти: $\frac{1}{2}$ за Л. С. К. и по $\frac{1}{6}$ за С. С. К., ЕГН *****, В. С. К., ЕГН ***** и С. С. К., ЕГН *****.

Допълнително конституираната от съда като ответница по делото с Разпореждане №17928 от 08.02.2023 г. Л. С. К. подава писмен отговор, с който оспорва допустимостта на иска предвид ненадлежната индивидуализация на обекта на делбата. Твърди, че е съсобственик с дял от $\frac{1}{2}$ от имота на основание прекратена съпружеска имуществена общност.

Съдът, като взе предвид доводите на страните и доказателствата по делото намира за установено от фактическа страна следното:

От приложеното по делото на л. 7 Удостоверение за наследници, с изх.№ РВТ22-УГ01-9111/15.07.2022 г., издадено от район Витоша на Столична община се установява, че ишците В. С. К., с ЕГН ***** и С. С. К., с ЕГН ***** и ответницата С. С. К., с ЕГН ***** са законни наследници – низходящи /деца/ на починалия на 02.06.2019 г. техен общ наследодател /баща/ С. С. К., с ЕГН *****.

По делото е представено на л. 28 и Удостоверение за граждански брак №008651/29.04.1988 г. от Общински народен съвет – Люлин, видно от което между наследодателя С. С. К., с ЕГН ***** и втората ответница Л. С. К., с ЕГН ***** /тогава Л. С. Мирчева/ е сключен граждански брак на 29.04.1988 г. с акт №3034, като след брака съпругата се именува Л. С. К..

Гражданският брак между съпрузите е прекратен с Решение №78 от 19.04.1999 г. на Софийския районен съд, Брачна колегия, 82 с. по гр.д.№3794/1997 г. като дълбоко и непоправимо разстроен /л. 29 от делото/. Видно от представеното влязло в законна сила съдебно решение №78 от 19.04.1999 г. на СРС, БК, 82 с. съдът одобрява сключеното между страните споразумение по чл. 99, ал. 3 от СК от 1985 г. /отм./. От съдебния акт се установява, че страните декларират, че нямат придобити по време на брака в съпружеска имуществена общност недвижими имоти, че придобитите по време на брака движими вещи са поделили извънсъдебно, че нямат нито МПС, нито влогове, че нямат взаимни претенции за издръжка и със споразумението уреждат окончателно личните си и имуществени отношения по повод прекратяване на брака им, без бъдещи претенции един към друг.

От представения на л. 8-9 от делото Нотариален акт за продажба на недвижим имот №117, том LXLV, дело № 19065 от 1994 г. по описа на Първи нотариус при Софийска нотариална служба към Софийския районен съд се установява, че на 24.08.1994 г. ЕТ „ГРУУП-С. К.“, регистриран и вписан в търг. регистър на СГС-ФО с Решение от 03.12.1991 г., парт. №10343, рег. №3, том 108, стр. 18 по фирм.д.№27450/91 г. чрез С. С. К., с ЕГН ***** придобива правото на собственост върху дворно място цялото с площ от 430 кв.м., съставляващо парцел XXVII-8, в квартал №75 по плана гр. София, местността „Княжево-I /първа/ част“, находящо се на ул. „Войводина могила“ №122, заедно с построената върху мястото едноетажна жилищна сграда със застроена площ 62 кв.м., състояща се от стая, хол, кухня, антре и баня-клозет, при съседни на мястото: улица, парцели № XXXII-8, №III-3, №IV-3 и №XXVI-6 СГНС.

Представена е на л. 74 от делото Справка-данни от регистър БУЛСТАТ към 01.01.2012 г., видно от която ЕТ „ГРУУП-С. К.“ е заличен в съдебен регистър – Закон за Търговския регистър, параграф 5, ал. 1 от 01.01.2012 г., със статус неактивен.

Представена е на л.10-11 от делото Скица на поземлен имот №15-706040-26.06.2022 г., издадена от Служба по геодезия, картография и кадастър-гр.София /СГКК-София/ за поземлен имот с идентификатор 68134.1896.286 в гр. София, Столична община, обл. София, по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-69/14.12.2010 г. на Изпълнителния директор на АГКК, последно изменение на кадастралната карта и

кадастралните регистри, засягащо поземления имот от 25.11.2019 г., адрес на поземления имот: гр. София, район „Витоша”, ул. “Войводина могила” №122, с площ: 440 кв.м., трайно предназначение на територията – урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване (до 10 м.), предишен идентификатор – няма, номер по предходен план 286, квартал 25, при съседни 68134.1896.364, 68134.1896.860, 68134.1896.285, 68134.1896.1124, 68134.1896.1140, сграда, която попада върху имота: сграда 68134.1896.286.1, със застроена площ 35 кв.м., брой етажи 1, предназначение – жилищна сграда – еднофамилна.

Приложено е на л. 12-13 от делото Удостоверение за данъчна оценка по чл. 264, ал. 1 от ДОПК, с изх. №7202035424/06.07.2022 г., издадено от Столична община, Дирекция „Общински приходи” отдел ОП Витоша-Овча купел за жилище, ет. 1, с площ 62 кв.м. и земя с идентификатор 68134.1896.286, с площ 430 кв.м.

От представената на л. 14 от делото Заповед №РВТ21-РА50-170/30.09.2021 г. на главния архитект на район „Витоша” при Столична община се установява, че е одобрен проект за изменение на плана за регулация на УПИ XXXVI-364, УПИ IV-291, УПИ XXXIV-285 и УПИ XXXV-286,364 за образуване на нови УПИ XXXVI-364, УПИ IV-291, УПИ XXXIV-285, УПИ XXXV-286 и УПИ XXXV-364, кв. 25, м. „Бул. „Цар Борис III”, район „Витоша” СО по зелените линии, знаци, цифри и щтрихи и по кафявите линии, знаци, цифри и щтрихи, съгласно приложена скица към заповедта.

Приложено е на л. 26-27 от делото Удостоверение, с изх. №94-00-3349/29.08.2019 г., издадено от „Географска информационна система-София” ЕООД, в което се посочва, че УПИ XXVII-8 кв. 75 (описан в нотариален акт №117, том LXLV, дело № 19065/1994 г. на нотариус Елена Ангелова) по стария регулационен план на м. „Княжево – 1 част”, одобрен със Заповед №419/18.06.1959 г. на заместник-председателя на Комитета по строителство и архитектура е част от поземлени имоти с идентификатори: 68134.1896.286 и 68134.1896.364 по кадастралната карта, район „Витоша”, одобрена със Заповед №РД-18-69/14.12.2010 г. на Изпълнителния директор на АГКК.

Представена е на л.46 от делото Скица на поземлен имот №15-66168-23.01.2023 г., издадена от СГКК-София за поземлен имот с идентификатор 68134.1896.286 в гр. София, Столична община, обл. София, по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-69/14.12.2010 г. на Изпълнителния директор на АГКК, последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо поземления имот от 25.11.2019 г., адрес на поземления имот: гр. София, район „Витоша”, ул. “Войводина могила” №122, с площ: 440 кв.м., трайно предназначение на територията – урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване (до 10 м.), предишен идентификатор – няма, номер по предходен план 286, квартал 25, при съседни 68134.1896.364, 68134.1896.860, 68134.1896.285, 68134.1896.1124, 68134.1896.1140.

Приложено е по делото на л.44-45 Копие от кадастралната карта с данни от КРНИ, издадено от СГКК-София на сграда с идентификатор 68134.1896.286.1 в гр. София, Столична община, обл. София, по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-69/14.12.2010 г. на Изпълнителния директор на АГКК, последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо сградата от 25.11.2019 г., адрес на сградата: гр. София, район „Витоша”, ул. “Войводина могила” №122, сградата е разположена в поземлен имот с идентификатор 68134.1896.286, със застроена площ: 35 кв.м., брой етажи 1, брой самостоятелни обекти в сградата – няма данни, предназначение– жилищна сграда – еднофамилна.

По делото е изслушано и прието заключение по допусната съдебно-техническа експертиза от вещото лице Р. К., като пълно, обективно и професионално изготвено. Със заключението на вещото лице се установява, че в поземлен имот с идентификатор 68134.1896.286, София, ул. „Войводина могила” №122, урбанизирана територия, НТП Ниско застрояване (до 10 м), площ 440 кв.м., стар номер 286, квартал 25, има две сгради:

- Триетажна сграда, нанесена в КKKP като едноетажна еднофамилна жилищна сграда с идентификатор 68134.1896.286.1 и
- Едноетажна сграда с площ около 16 кв.м., която не е нанесена в КKKP.

Вещото лице дава заключение, че обект на нотариален акт №117, том LXLV, дело № 19065 от 1994 г. е дворно място с площ от 430 кв.м. - парцел XXVII-8, в квартал №75 по плана София, местност Княжево-I част, находящо се на ул. „Войводина могила“ №122, заедно с едноетажна жилищна сграда със застроена площ 62 кв.м., състояща се от стая, хол, кухня, антре и баня-клозет. Сградите, находящи се в поземлен имот 68134.1896.286 не съвпадат по местоположение, площ и етажност на описаната в нотариалния акт сграда и нито една от тях не е идентична с едноетажната жилищна сграда със застроена площ 62 кв.м., описана в нотариален акт №117, том LXLV, дело № 19065 от 1994 г.

В проведено по делото открито съдебно заседание, вещото лице пояснява, че описаната в процесния нотариален акт сграда е съборена и не съществува. Като допълва, че зад нея е построена друга сграда с метална конструкция, на три нива е като един етаж. Посочва, че е изградена на мястото на предишната сграда, като тя е с по-малка застроена площ, но е по – висока. Съобщава, че двете сгради съществуват на мястото на стара барака. Има една барака която се намира до северната граница покрай стената, изглежда масивна, но не е заснета и нанесена в кадастралната карта.

Съдът кредитира заключението на вещото лице и даденото в откритото съдебно заседание пояснение като пълно, обективно и компетентно изготвено, съответстващи на останалите правдиви доказателства по делото.

Съдът, като взе предвид установената фактическа обстановка и доводите на страните, намира за установено от правната страна следното:

Съдът е сезиран с иск с правно основание чл. 69, ал. 1 от Закона за наследството /ЗН/, вр. с чл. 341 и сл. от ГПК за делба на сънаследствен и съсобствен имот, останал в наследство от наследодател С. С. К., с ЕГН *****, починал на 02.06.2019 г.

От анализи на събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, съдът приема, че предмет на иска за делба по настоящото дело следва да бъде **недвижим имот, представляващ по доказателствен документ за собственост - Нотариален акт за продажба на недвижим имот №117, том LXLV, дело № 19065 от 1994 г. по описа на Първи нотариус при Софийска нотариална служба към Софийския районен съд: Дворно място, цялото с площ от 430 кв.м., съставляващо парцел XXVII-8, в квартал №75 по плана гр. София, местността „Княжево-I /първа/ част“, находящо се на ул. „Войводина могила“ №122, при съседни на мястото: улица, парцели № XXXII-8, №III-3, №IV-3 и №XXVI-6 СГНС, а по Скица на поземлен имот №15-66168-23.01.2023 г., издадена от СГКК-София, представляващ: поземлен имот с идентификатор 68134.1896.286 в гр. София, Столична община, обл. София, по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-69/14.12.2010 г. на Изпълнителния директор на АГКК, последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо поземления имот от 25.11.2019 г., адрес на поземления имот: гр. София, район „Витоша“, ул. „Войводина могила“ №122, с площ: 440 кв.м., трайно предназначение на територията – урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване (до 10 м.), предишен идентификатор – няма, номер по предходен план 286, квартал 25, при съседни 68134.1896.364, 68134.1896.860, 68134.1896.285, 68134.1896.1124, 68134.1896.1140.**

Настоящият съдебен състав не споделя доводите на ответниците С. С. К. и Л. С. К. за недопустимост на иска поради липса на надлежна индивидуализация на посочения недвижим имот, тъй като имало несъответствие на посочените площи и граници на имота по действащия регулационен план /в одобрения проект за ИПР с влизане в сила на Заповедта на 29.12.2021 г./ и в нотариалния акт, представен от ищите от 1994 г.

Делба се извършва на годни обекти на собственост. В населените места такива недвижими имоти са поземлени имоти (дворните места, индивидуализирани чрез актуалния им териториалноустройствен статут. При приложен (действащ) подробен устройствен план (ПУП) или дворищнорегулационен план (в сила преди приемането на ЗУТ) за дадено населено място те индивидуализират поземлените имоти (дворните места), които уреждат. **Т.е. при действаща регулация поземлените имоти (дворните места) се индивидуализират чрез белезите си на урегулирани поземлени имоти.** Границите им съответстват на регулационните линии, които определят и местоположението и площта им.

В настоящия случай в исковата молба процесното дворно място */цялото с площ от 430 кв.м., съставляващо парцел XXVII-8, в квартал №75 по плана гр. София, местността „Княжево-I /първа/ част“, намиращо се на ул. „Войводина могила“ №122, при съседни на мястото: улица, парцели № XXXII-8, №III-3, №IV-3 и №XXVI-6 СГНС/* е индивидуализирано като поземлен имот с идентификатор 68134.1896.286 по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-69/14.12.2010 г. на Изпълнителния директор на АГКК, последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо поземления имот от 25.11.2019 г., адрес на поземления имот: гр. София, район „Витоша“, ул. „Войводина могила“ №122, с площ: 440 кв.м., **за което е и представена скица на поземлен имот 26.06.2022 г., издадена от СГКК-София.**

От друга страна, кадастралните планове нямат правопораждащо действие – те само отразяват границите и местоположението на имотите, но не могат да ги променят. Затова и няма пречка да се установява несъответствие между заснетото и действителните граници на имота.

Предвид изложеното по-горе, настоящият съдебен състав приема за доказано от фактическа страна, че процесното дворно място е идентично с поземлен имот с идентификатор 68134.1896.286.

В исковата молба на двамата ищци е поискано съдът да допусне до делба процесното дворно място, заедно с построената върху мястото едноетажна жилищна сграда със застроена площ 62 кв.м., състояща се от стая, хол, кухня, антре и баня-клозет. В проведеното открито съдебно заседание по делото процесуалният представител на двамата ищци адв. Ч. поддържа, че *„делим това, което е по нотариален акт“*.

От събраните по делото доказателства се установява, че **построената върху мястото едноетажна жилищна сграда със застроена площ 62 кв.м., състояща се от стая, хол, кухня, антре и баня-клозет, която е обект на процесния нотариален акт към настоящия момент не съществува. Предвид това предявеният иск за делба по отношение на тази сграда следва да бъде оставен без разглеждане като недопустим.**

Следва да се посочи, че относно недопустимостта до делба е установено в практиката, че такава хипотеза е налице при например-несъществуваща вещ, унищожена или отчуждена. Може да се иска и да се допуска делба на налична обща вещ. Допускат се до делба съществуващи обекти. За да бъде допусната делбата е необходимо да се установи, че вещта съществува към момента на допускане на делбата и че е съсобствена между съделителите към същия този момент.

Вещото лице дава заключението по допусната СТЕ, че сградите, намиращи се в поземлен имот 68134.1896.286 не съвпадат по местоположение, площ и етажност на описаната в нотариалния акт сграда и нито една от тях не е идентична с едноетажната жилищна сграда със застроена площ 62 кв.м., описана в нотариален акт №117, том LXLV, дело № 19065 от 1994 г. В проведено по делото открито съдебно заседание, вещото лице пояснява, че описаната в процесния нотариален акт сграда е съборена и не съществува.

Предвид това, предявеният иск за делба по отношение на тази сграда следва да

бъде оставен без разглеждане, а производството по делото в тази част да бъде прекратено. В прекратителната част постановеното решение има характер на определение и подлежи на обжалване по реда на чл.274 ГПК, като преграждащо по-нататъшното развитие на делото.

Съобразно изложеното по-горе, настоящият състав приема, че до делба на основание чл. 69, ал. 1 от ЗН, вр. с чл. 341 и сл. от ГПК следва да бъде допуснато само Дворно място, цялото с площ от 430 кв.м., съставляващо парцел XXVII-8, в квартал №75 по плана гр. София, местността „Княжево-I /първа/ част“, нахоящо се на ул.„Войводина могила“ №122, при съседи на мястото: улица, парцели № XXXII-8, №III-3, №IV-3 и №XXVI-6 СГНС, *представляващо съгласно Скица на поземлен имот №15-66168-23.01.2023 г., издадена от СГКК-София: поземлен имот с идентификатор 68134.1896.286 в гр. София, Столична община, обл. София, по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-69/14.12.2010 г. на Изпълнителния директор на АГКК, последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо поземления имот от 25.11.2019 г., адрес на поземления имот: гр. София, район „Витоша“, ул. “Войводина могила” №122, с площ: 440 кв.м., трайно предназначение на територията – урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване (до 10 м.), предишен идентификатор – няма, номер по предходен план 286, квартал 25, при съседи 68134.1896.364, 68134.1896.860, 68134.1896.285, 68134.1896.1124, 68134.1896.1140.*

На следващо място, спорен по делото е въпросът дали е възникнала съсобственост върху процесния имот на основание прекратена съпружеска имуществена общност с развода от 19.04.1999 г. между С. С. К. /към настоящия момент починал/ и ответницата по делото Л. С. К., каквито доводи релевират двете ответници по делото – С. К. и Л. К..

Настоящият състав приема следното. Съгласно т.1 от Тълкувателно решение № 2 от 27.12.2001 г. по тълк.дело № 2/2001 г. на ОСГК на ВКС */постановено при действието на Семейния кодекс от 1985 г., който закон е приложим по отношение на съществувалия гражданския брак между С. К. и Л. К./*, презумпцията за съвместен принос по чл.19, ал.3 СК /отм./ се изключва за придобитото по време на брака от едноличния търговец, когато то е резултат на упражняваната от него търговска дейност, като вещите, правата върху вещи и влоговете, придобити по време на брака в резултат на осъществяване на тази дейност, не са съпружеска имуществена общност, когато са включени в търговското предприятие.

За да бъде опровергана презумпцията за съвместен принос, следва да се установи, че вещите, правата върху вещи или влоговете са включени в активите на търговското предприятие на едноличния търговец, както и че придобиването им е резултат на осъществяваната търговска дейност. От приложения по делото нотариален акт се установява, че процесният имот е закупен през 1994 г. от ЕТ „ГРУУП-С. К.“ за сумата от 2 000 000 лева, която сума продавачът заявява, че е получил напълно от купувача.

От анализа на представените по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност се установява, че закупеният имот е включен в активите на ЕТ „ГРУУП-С. К.“, тъй като именно на процесния имот, с административен адрес: гр. София, ул. „Войводина могила“ №122 се намира адреса на ЕТ „ГРУУП-С. К.“, където е упражнявана търговската му дейност. Видно от представената на л. 74 Справка-данни от регистър БУЛСТАТ се установява, че извършваната от ЕТ „ГРУУП-С. К.“ дейност е рециклиране на метални отпадъци. По отношение на включването в имуществото на предприятието, следва да се посочи, че законът не изисква това да е станало в някаква специална форма.

Наследващо място настоящия съдебен състав приема, че по делото е категорично установено, че процесният недвижим имот не е ползван за жилищни нужди и за обитаване от съпрузите и тяхното дете по време на брака им, тъй като в влязлото в законна сила съдебното решение за прекратяване на брака им е посочено, че страните декларират, че нямат семейно жилище по смисъла на чл. 107 от СК /отм./. Следва да бъде отчетено и

обстоятелството, че при прекратяването на брака ответницата Л. К. е декларирала пред съда, а и е сключила споразумение със С. К., че няма придобит по време на брака си в съпружеска имуществена общност недвижим имот.

След като процесния имот е включен в търговското предприятие на едноличния търговец, същият е извън обхвата на съпружеската имуществена общност, тъй като не е предназначен за задоволяване нуждите на семейството.

Произходът на средствата, вложени в придобиването на вещите, включени в предприятието на съпруга-едноличен търговец, е без значение за вида на собствеността. Ако съпругът на едноличния търговец претендира част от стойността на вещи, права върху вещи или дял от вземания, включени в търговското предприятие, претенцията по естеството си ще е облигационна-за парично вземане, съставляващо стойностния/паричен/ еквивалент на дела на претендиращия съпруг от личното имущество на съпруга-търговец, служещо му при упражняване на търговската дейност, като при уважаване на иска се присъжда определена парична сума. С други думи, произходът на средствата, вложени в придобиването на включени в търговското предприятие вещи, права върху вещи или дял от вземания, би бил от значение при евентуална претенция по чл.29 СК/отм./, но не е определящ за това дали възниква или не съсобственост върху тези имущества между едноличния търговец и неговия съпруг.

Предвид това, не е относимо по делото обстоятелството, което ответницата Л. К. твърди, че приносят ѝ в придобиване на имота бил безспорен – полагане на грижи и труд в домакинството и семейството и отглеждане на роденото дете. В този смисъл представеното по делото доказателство – трудова книжка на Л. К./К., че е работила по трудов договор по време на брака е неотносимо към предмета на делото.

По отношение на релевираните доводи на ответницата Л. К., съдът следва да посочи, че процесният недвижим имот е придобит на 24.08.1994 г. Видно от влязлото в законна сила Решение №78 от 19.04.1999 г. за прекратяване на брака – *„съпрузите са във фактическа раздяла от 5-6 години и не поддържат помежду си никакви съпружески отношения”*. Предвид това следва да се приеме, че от 1993-1994 г. съпрузите са били във фактическа раздяла. Практиката на ВКС приема, че недвижим имот, придобит от единия от съпрузите по време на трайна фактическа раздяла, която е довела до прекъсване на всякакви духовни, физически и икономически връзки между съпрузите, е негова лична собственост, а не съпружеска имуществена общност. Наличието на фактическа раздяла между съпрузите е основание да се приеме, че презумпцията за съвместен принос е оборена и съответно придобитите имущества от съпрузите в този период са техни лични. Фактическата раздяла, според съдебната практика, е обективно състояние в отношенията между съпрузите, което се характеризира с липса на всякаква духовна физическа и икономическа връзка между тях.

Предвид изложеното по-горе, по делото не се установява да е съществувала някога съсобственост между С. К. /наследодател на останалите страни по делото/ и Л. К. по отношение на процесния недвижим имот. Предвид което искът за делбата по отношение на ответницата Л. К. се явява неоснователен и следва да се отхвърли.

По делото се установи, че едноличният търговец - ЕТ „ГРУУП-С. К.” не е пререгистриран в срока по §4 от ПЗР на ЗТРРЮЛНЦ и се счита за заличен от 1 януари 2012 г. съгласно §5, ал.1 от ЗТРРЮЛНЦ. Физическото лице е правен субект, докато фирмата, под която е регистрирано и извършва търговска дейност, не е субект на правото и затова, процесният имот представлява индивидуална собственост на физическото лице С. С. К., независимо дали упражнява търговска дейност или вече е прекратил същата.

По делото се установява, че С. С. К., с ЕГН ***** е починал на 02.06.2019 г. и е оставил наследници по закон: двамата ищци В. С. К., ЕГН ***** и С. С. К., ЕГН ***** и ответницата С. С. К., ЕГН *****

При така установената фактическа обстановка и съгласно разпоредбата на чл.5, ал.1 от ЗН съдът намира, че като законни наследници на наследодателя, страните - В. С. К., ЕГН *****, С. С. К., ЕГН ***** и С. С. К., ЕГН ***** са станали съсобственици на гореописания недвижим имот. Съгласно чл. 5, ал.1 от ЗН децата на починалия наследяват по равни части. Ето защо страните следва да получат по 1/3 ид.ч. от процесния недвижим имот.

С оглед на всичко изложено по-горе следва да се приеме, че върху процесния недвижим имот – *Дворно място, цялото с площ от 430 кв.м., съставляващо парцел XXVII-8, в квартал №75 по плана гр. София, местността „Княжево-I /първа/ част“, находящо се на ул. „Войводина могила“ №122, при съседни на мястото: улица, парцели № XXXII-8, №III-3, №IV-3 и №XXVI-6 СГНС, представляващо: поземлен имот с идентификатор 68134.1896.286, с площ: 440 кв.м., трайно предназначение на територията – урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване (до 10 м.), при съседни 68134.1896.364, 68134.1896.860, 68134.1896.285, 68134.1896.1124, 68134.1896.1140, съществува съсобственост между страните по делото при квоти: за В. С. К. – 1/3, за С. С. К. – 1/3 и за С. С. К. – 1/3.*

При упражняването от съсобственик на потестативното му право на делба и при наличието на законовите предпоставки за ликвидирание съсобствеността, съдът следва да я прекрати и да допусне делба на процесния недвижим имот, при квоти: 1/3 за тримата съделители – В. К., С. К. и С. К..

По разноските:

Според последователната практика на ВКС /така напр. Определение № 144/24.04.2012 г. по гр. д. № 70/2011 г. на ВКС, I ГО/ решението по първата фаза на делбата не финализира процеса, поради което не се дължи и присъждане на разноски. Същата позиция е застъпена и в редица решения на ВКС, така напр. Решение № 3/6.02.2012 г. по гр. д. № 189/2011 г. на ВКС, I ГО, в което е прието, че с оглед разпоредбата на чл. 355 ГПК в първа фаза на делбата страните не си дължат разноски, а присъждането им се прави с решението по извършване на делбата във втора фаза.

Мотивиран от гореизложеното, Софийският районен съд, 53. състав

РЕШИ:

ДОПУСКА на основание чл. 344, ал.1 от ГПК, във вр. с чл.69 от ЗН да се извърши съдебна делба между В. С. К., с ЕГН ***, с адрес: гр. София, ж.к. „Хаджи Димитър“, бл. 88, вх. В, ет. 2, ап. 51, С. С. К., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. „Хаджи Димитър“, бл. 88, вх. В, ет. 2, ап. 51 и С. С. К., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. „Лагера“, бл. 38, вх. В, ет. 2, ап. 8 на следния недвижим имот, представляващ по доказателствен документ за собственост - Нотариален акт за продажба на недвижим имот №117, том LXLV, дело № 19065 от 1994 г. по описа на Първи нотариус при Софийска нотариална служба към Софийския районен съд-Дворно място, цялото с площ от 430 кв.м., съставляващо парцел XXVII-8, в квартал №75 по плана гр. София, местността „Княжево-I /първа/ част“, находящо се на ул. „Войводина могила“ №122, при съседни на мястото: улица, парцели № XXXII-8, №III-3, №IV-3 и №XXVI-6 СГНС,**

а по Скица на поземлен имот №15-66168-23.01.2023 г., издадена от СГКК-София, представляващ: поземлен имот с идентификатор 68134.1896.286 в гр. София, Столична община, обл. София, по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-69/14.12.2010 г. на Изпълнителния директор на АГКК, последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо поземления имот от 25.11.2019 г., адрес на поземления имот: гр. София, район „Витоша“, ул. „Войводина могила“ №122, с площ: 440 кв.м., трайно предназначение на територията – урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване (до 10 м.), предишен идентификатор – няма, номер по предходен план 286, квартал 25, при съседи 68134.1896.364, 68134.1896.860, 68134.1896.285, 68134.1896.1124, 68134.1896.1140, при следните квоти: 1/3 идеална част за В. С. К., 1/3 идеална част за С. С. К. и 1/3 идеална част за С. С. К..

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен предявения иск с правно основание чл. 69, ал. 1 от ЗН, вр. с чл. 341 и сл. от ГПК от В. С. К., с ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. „Хаджи Димитър“, бл. 88, вх. В, ет. 2, ап. 51 и С. С. К., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. „Хаджи Димитър“, бл. 88, вх. В, ет. 2, ап. 51 срещу Л. С. К., с ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. „Лагера“, бл. 38, вх. В, ет. 2, ап. 8, за допускане на делба на на следния недвижим имот, представляващ по доказателствен документ за собственост - Нотариален акт за продажба на недвижим имот №117, том LXLV, дело № 19065 от 1994 г. по описа на Първи нотариус при Софийска нотариална служба към Софийския районен съд-Дворно място, цялото с площ от 430 кв.м., съставляващо парцел XXVII-8, в квартал №75 по плана гр. София, местността „Княжево-І /първа/ част“, находящо се на ул. „Войводина могила“ №122, при съседи на мястото: улица, парцели № XXXII-8, №III-3, №IV-3 и №XXVI-6 СГНС, а по Скица на поземлен имот №15-66168-23.01.2023 г., издадена от СГКК-София, представляващ: поземлен имот с идентификатор 68134.1896.286 в гр. София, Столична община, обл. София, по кадастралната карта и кадастралните регистри, одобрени със Заповед РД-18-69/14.12.2010 г. на Изпълнителния директор на АГКК, последно изменение на кадастралната карта и кадастралните регистри, засягащо поземления имот от 25.11.2019 г., адрес на поземления имот: гр. София, район „Витоша“, ул. „Войводина могила“ №122, трайно предназначение на територията – урбанизирана, начин на трайно ползване: ниско застрояване (до 10 м.), предишен идентификатор – няма, номер по предходен план 286, квартал 25, при съседи 68134.1896.364, 68134.1896.860, 68134.1896.285, 68134.1896.1124, 68134.1896.1140.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ като недопустим, поради несъществуване на вещта предявения иск с правно основание чл. 69, ал. 1 от ЗН, вр. с чл. 341 и сл. от ГПК от В. С. К., с ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. „Хаджи Димитър“, бл. 88, вх. В, ет. 2, ап. 51 и С. С. К., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. „Хаджи Димитър“, бл. 88, вх. В, ет. 2, ап. 51 срещу С. С. К., ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. „Лагера“, бл. 38, вх. В, ет. 2, ап. 8 и Л. С. К., с ЕГН *****, с адрес: гр. София, ж.к. „Лагера“, бл. 38, вх. В, ет. 2, ап. 8, за допускане на делба на построена върху мястото едноетажна жилищна сграда със застроена площ 62 кв.м., състояща се от стая, хол, кухня, антре и баня-клозет и прекратява производството по делото в тази част.

РЕШЕНИЕТО в частта, имащо характер на определение за прекратяване на производството по делото, подлежи на обжалване с частна жалба пред **СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД** в **ЕДНОСЕДМИЧЕН СРОК**, считано от датата на връчването му на страните.

РЕШЕНИЕТО в останалата му част подлежи на обжалване с въззивна жалба пред **СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД** в **ДВУСЕДМИЧЕН СРОК**, считано от датата на връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____

